

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciel: E. Tremmel, pełnomocnik)

Przedmiot

Przedstawione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności opinii ACER nr 09/2015 z dnia 23 września 2015 r. w sprawie zgodności decyzji krajowych organów regulacyjnych zatwierdzających metody alokacji transgranicznej zdolności przesyłowej energii elektrycznej w Europie Środkowej i Wschodniej z rozporządzeniem nr 714/2009, w tym z wytycznymi w sprawie zarządzania i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych między systemami krajowymi, zawartymi w załączniku I do tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosków Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Wirtschaftskammer Österreich, Verbund AG i Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A. o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Agencję ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.
- 4) Republika Austrii, Rzeczpospolita Polska, Wirtschaftskammer Österreich, Verbund AG i Polskie Sieci Elektroenergetyczne S. A. pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 1.2.2016.

Postanowienie Sądu z dnia 18 października 2016 r. – Laboratoire de la mer/EUIPO – Boehringer Ingelheim Pharma (RESPIMER)

(Sprawa T-109/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego RESPIMER — Wcześniejszy słowny znak towarowy RESPIMAT — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej]

(2016/C 462/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratoire de la mer (Saint-Malo, France) (przedstawiciel: adwokat S. Szilvasi)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG (Ingelheim, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 stycznia 2016 r. (sprawa R 3109/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Boehringer Ingelheim Pharma a Laboratoire de la mer.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) *Laboratoire de la mer* zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016.

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2016 r. – Starbucks i Starbucks Manufacturing Emea/Komisja**(Sprawa T-636/16)**

(2016/C 462/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Starbucks Corp. (Seattle, Washington, Stany Zjednoczone) i Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci S. Verschuur, M. Petite i M-A. Stroungi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) wdrożonej przez Niderlandy na rzecz Starbucks (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- ewentualnie, stwierdzenie nieważności art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE poprzez dopuszczenie się istotnego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie przy dokonywaniu wykładni i stosowaniu układu odniesienia do celów oceny, czy wstępne porozumienie w sprawie cen transferowych (zwane dalej „APA”) przyznaje korzyść selektywną.
2. W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, uznając błędnie, że APA przyznaje korzyść, popełniając przy tym różne oczywiste błędy w zakresie ustaleń faktycznych i oceny, nie przeprowadzając starannej i bezstronnej analizy i przedstawiając niewystarczające uzasadnienie.
3. W zarzucie trzecim strona skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 16 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾ w ten sposób, że błędnie ustaliła wysokość domniemanej pomocy, a tym samym dopuściła się istotnego naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).